

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne împotriva deciziei din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cristinei Graur împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate și indemnizației lunare pentru întreținerea copilului până la vârsta de 3 ani și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 28 ianuarie 2016, Graur Cristina a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare SPCSE al MAI), intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) solicitând: recunoașterea ilegalității refuzului SPCSE al MAI de a da răspuns în modul și termenul prevăzut la cererea din 21 decembrie 2015; obligarea SPCSE al MAI să calculeze și să achite indemnizația pentru concediul de maternitate de 126 zile pentru nașterea copilului Graur Ciprian a.n. 23 mai 2015, reieșind din cuantumul de 100% din salariul mediu de 4939,08 lei al soțului Graur Eugeniu; obligarea SPCSE al MAI să calculeze și să achite indemnizația lunară pentru întreținerea copilului pînă la vârsta de 3 ani, în cuantum de 30% din salariul mediu al soțului, Graur Eugeniu și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 28 iunie 2013 a încheiat căsătoria cu Graur Eugeniu, fapt consemnat în Registrul stării civile de către Oficiul Stării Civile Ialoveni. Soțul ei, Graur Eugeniu, activează în funcția de inspector al Serviciului Apărare împotriva Incendiilor al Secției Situații Excepționale Ialoveni a Direcției Situații Excepționale mun. Chișinău a SPCSE al MAI.

Menționează reclamanta că nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului său, Graur Eugeniu. Din căsătorie, la 23 mai 2015, s-a născut fiul Graur Ciprian. La 21 decembrie 2015 s-a adresat SPCSE al MAI cu cerere prealabilă

prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate (126 zile), reieșind din cuantumul de 100 % din salariul mediu a soțului Graur Eugeniu și obligarea calculării, achitării indemnizației lunare pentru întreținerea copilului pînă la vârsta de 3 ani, în cuantum de 30% din venitul mediu al soțului, Graur Eugeniu, însă cererea nu a fost soluționată.

Consideră reclamanta că refuzul SPCSE de a-i calcula și achita indemnizațiile solicitate în cererea prealabilă, denotă încălcarea dreptului său de a primi indemnizația de maternitate și indemnizația lunară pentru întreținerea copilului pînă la vârsta de 3 ani, prevăzută de legislația națională.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1997, Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22 iulie 2004, Codului muncii, Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007 și hotărîrii Guvernului privind aprobarea Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale nr. 108 din 03 februarie 2005.

Prin hotărîrea din 11 mai 2016 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Graur Cristina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări a fost admisă parțial: s-a recunoscut ilegal refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 19/7-G-177/15 din 03 februarie 2016 de calculare și achitare Cristinei Graur a indemnizației pentru concediul de maternitate și a indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani de la locul de muncă al soțului Graur Eugeniu; s-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite Cristinei Graur indemnizația pentru concediul de maternitate în legătură cu nașterea copilului Graur Ciprian pentru 126 de zile, reieșind din cuantumul de 100% din salariul mediu al soțului Graur Eugeniu; s-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite Cristinei Graur lunar, indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copilului Graur Ciprian, în cuantum de 30% din salariul mediu realizat de soțul Graur Eugeniu, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului; s-a încasat de la Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul Cristinei Graur suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenta juridică; în rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărîrea din 11 mai 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La data de 26 octombrie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat, apreciat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a examinat superficial circumstanțele cauzei, iar hotărîrea emisă contravine normelor de drept procedural și material.

Consideră recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă casării, deoarece nu corespunde tuturor normelor de drept și nu dă un răspuns sigur, expres tuturor obiecțiilor formulate de recurent în procesul examinării cererii de apel.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 15 septembrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 20 septembrie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 26 octombrie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond

și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne împotriva deciziei din 15 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală